

AZ ANDITA TERJESZKEDÉS KELETEN

AZSIA az emberi faj szülőföldje. E földrész egyik déli félszigetén született Andon és Fonta; a mai afganisztáni hegyvidéken alapított az ő leszármazottjuk, Badonan egy több mint félmillió éven át létezett, kezdetleges műveltségközpontot. Itt, az emberi faj északi gócpontjában váltak el a szangik népek az andoni törzstől, és Ázsia volt az első hazájuk, az első vadászterületük, az első csatamezőjük. Délnyugat-Ázsia volt a tanúja a dalamatiak, a nodfiak, az ádámfiai és az anditák egymást követő polgárosodott társadalmainak, és a mai polgárosultság csírái e térségekből terjedtek el a világon.

1. A TURKESZTÁNI ANDITÁK

¹ Huszonötezer éven keresztül, csaknem Kr.e. 2000-ig, Eurázsia közepe túlnyomórészt, bár egyre csökkenő mértékben andita volt. Turkesztán alacsonyabban fekvő területein az anditák nyugat felé fordulva, a tóvidéket megkerülve Európa felé vették az irányt, míg az e térség hegyvidéki területeiről keleti irányba nyomultak előre. Kelet-Turkesztán (Hszincsiang) és kismértékben Tibet képezte azokat az ősi kapukat, melyeken át ezek a mezopotámiai népek a sárga emberek lakta területektől északra lévő hegyekbe behatoltak. Az anditáknak Indiába való behatolása a turkesztáni hegyvidék felől Pandzsáb felé és az iráni legelők felől Beludzsisztánon át ment végbe. Ezek az első vándorlások semmilyen szempontból nem voltak hódítások; ezek inkább az andita törzsek folyamatos sodródását jelentették Nyugat-India és Kína felé.

² Csaknem tizenötezer éven át léteztek kevert andita műveltségközpontok a Tarim folyó medencéjében, Hszincsiangban, valamint Tibet hegyvidéki térségeitől délre, ahol az anditák és az andonfiak alapos keveredése zajlott. A Tarim-völgy volt az igazi andita műveltség legkeletibb előretolt állása. Itt építették fel a településeiket és létesítettek kereskedelmi kapcsolatokat a tőlük keletre élő fejlett kínai népekkel, valamint az északra lévő andonfiakkal. Abban az időben a Tarim vidéke termékeny terület volt; bőséges csapadékban részesült. Ettől keletre a Góbi-sivatag nyílt füves pusztasága terült el, ahol a pásztornépek fokozatosan áttértek a mezőgazdaságra. E polgárosodott társadalom akkor tűnt el, amikor az esőfelhők délkeletre húzódtak, de a fénykorában magával Mezopotámiával vetekedett.

³ Kr.e. 8000-re a közép-ázsiai hegyvidéki térségek egyre gyorsuló kiszáradása az anditákat a folyók alsó szakaszai felé és a tengerpartok felé terelte. Az egyre növekvő aszály nemcsak hogy a Nílus, az Eufrátesz, az Indus és a Sárga folyó felé terelte őket, hanem új elemekkel alakította át az andita polgárosodott társadalom fejlődését. Egy új társadalmi osztály, a kereskedők nagy számban kezdtek megjelenni.

⁴ A vadászatot gazdaságtalanná tevő éghajlati viszonyok beálltával a vándorló anditák nem követték a régebbi emberfajta evolúciós pályáját és nem váltak pásztorkká. Megjelent a kereskedelem és a városi élet. A magasabb fokon polgárosodott törzsek Egyiptomtól Mezopotámián és Turkesztánon át Kína és India folyamaiig kézművesiparból és kereskedelemről élő városokban gyűltek össze. Az egykor a mai Asgabat közelében fekvő Adonia közép-ázsiai kereskedelmi világváros lett. A kő, a fémek, a fa és a fazekasáruk kereskedelme szárazföldön és vízen egyaránt gyorsan fejlődött.

⁵ De az egyre fokozódó szárazság fokozatosan kiváltotta a nagy andita kivándorlást a Káspi-tengertől délre és keletre fekvő területekről. A vándorlás iránya az északiról a délre tevődött át, és a babilóniai lovasnépek elkezdtek benyomulni Mezopotámiába.

⁶ A növekvő szárazság Közép-Ázsiában tovább fokozta a népességfogyás ütemét és e nép harci kedvét is elvette; és amikor a csökkenő mennyiségű északi esőzések délre kényszerítették a vándorló andonfiakat, hatalmas andita népvándorlás indult meg Turkesztánból. Ez volt az úgynevezett árják utolsó megindulása a Levante és India felé. Ennek tetőpontját Ádám kevert leszármazottainak hosszantartó szétszóródása jelentette, melynek során e felsőbbrendű fajta minden ázsiai népet és a csendes-világtengeri szigetek népeinek többségét bizonyos mértékben magasabb fejlettségi szintre emelték.

⁷ Tehát míg ők szétszéledtek a keleti féltekén, addig az anditák elveszítették a mezopotámiai és turkesztáni hazájukat, mert az andonfiak kiterjedt déli mozgása olyannyira felhígította az anditákat Közép-Ázsiában, hogy csaknem eltűntek.

⁸ De még a Krisztus utáni huszadik században is vannak nyomai az andita vérvonalnak a turáni és a tibeti népek között, amint az látszik abból, hogy e vidékeken is előfordulnak szőke fajták. A korai kínai híradások említik a Sárga folyó melletti békés településektől északra élő vörös hajjú vándor népeket, és a szőke-andita és a barna-mongol fajtáknak a hosszú idővel ezelőtti, tarim-medencei jelenlétéről hű képet mutató festmények még ma is fellelhetők.

⁹ A közép-ázsiai anditák mára már elhalványult, de egykor kivételes katonai tehetségének utolsó nagy megnyilvánulására Kr.u. 1200-ban került sor, amikor Dzsingisz kán uralkodása alatt a mongolok megkezdték az ázsiai földrész jelentős részének meghódítását. És a régi anditákhoz hasonlóan e harcosok is az „egyetlen mennyei Isten” létét hirdették. A birodalmuk korai összeomlása sokáig késleltette a nyugat és kelet közötti műveltségi párbeszédet és nagyon megnehezítette az egyistenhit eszméjének erősödését Ázsiában.

2. INDIA ANDITA MEGHÓDÍTÁSA

¹ India az egyetlen hely, ahol az összes urantiai emberfajta keveredett, melyhez az andita beözönlés tette hozzá az utolsó elemet. India északnyugati hegyvidéki területein jöttek létre a szangik fajták, ezen emberfajták mindegyike kivétel nélkül már korán behatolt az indiai kistájakra, maguk mögött hagyva az Urantián valaha létezett legvegyesebb összetételű fajkeveréket. Az ősi India a vándorló emberfajták gyűjtőterületeként működött. A félsziget töve korábban valamivel keskenyebb volt a mainál, mert a Gangesz és az Indus torkolatvidékének nagy része az utóbbi ötvenezer év munkája.

² India legkorábbi fajkeverékét a vándorló vörös és sárga emberfajták keverékének és az őslakos andonfiaknak az összevegyülése képezte. E csoportot később gyengítette, hogy magába olvasztotta a kihalt keleti zöld népek egy nagyobb részét és a narancsszín emberfajta nagyobb mennyiségét, ezen azután némiképp javított a kék emberrel való korlátozott mértékű keveredés, viszont e csoport nagyon sokat szenvedett az indigó fajta tömeges befogadásának következményeitől. De az úgynevezett indiai őslakosok aligha tekinthetők e korai népek képviselőinek; ők inkább a legalsóbb rendű déli és keleti peremet alkotják, melyet teljesen sohasem olvasztottak magukba a korai andita népek vagy az ő később megjelenő árja unokatestvéreik.

³ ¶ Kr.e. 20.000-re a nyugat-indiai népességben már jelen volt az ádami vér is, és az Urantia története során egyetlen egy nép sem vegyített ennyi különböző emberfajta. Szerencsétlen dolog volt azonban, hogy a másodrendű szangik törzsek túlsúlya érvényesült, és valódi csapást jelentett, hogy mind a kék, mind pedig a vörös ember oly nagy mértékben hiányzott e régen működött faji olvasztócsészéből; ha az elsőrendű szangik törzsekből több lett volna jelen, akkor az nagyban segítette volna ezen polgárosodott társadalom felemelkedését, amely így még nagyobbá válhatott volna. De úgy alakult, hogy a vörös ember a saját fajtáját irtotta a két Amerikában, a kék ember pedig Európában múlatta az időt, és Ádám korai leszármazottai (és a későbbiek többsége is) kevés hajlandóságot mutatott arra, hogy a sötétebb bőrszínnel rendelkező népekkel keveredjen akár Indiában, Afrikában vagy másutt.

⁴ ¶ Nagyjából Kr.e. 15.000-ben a Turkesztán és Irán szerte fokozódó túlnépesedés váltotta ki az első kiterjedt andita vándorlást India felé. E felsőbbrendű népek ezeröttszáz éven keresztül özönlöttek be Beludzsisztán területére, szétszéledtek az Indus és a Gangesz völgyében és lassan dél felé, a Dekkán-fennsíkra húzódtak. Ez az északnyugatról jelentkező andita nyomás a déli és keleti alsóbbrendű népek nagy részét Burmába és Dél-Kínába szorította ki, de a betörő anditák száma túl kevés volt ahhoz, hogy a faji leépüléstől megmeneküljenek.

⁵ India nagyrészt helyrajzi okokból nem volt képes eurázsiai vezérletet kialakítani; az észak felől ható népességnomás csak továbbúzta az embertömeg nagy részét dél felé, a Dekkán-fennsík egyre fogyó területére, melyet minden oldalról tenger vett körül. Ha lettek volna a kivándor-

lók befogadására alkalmas szárazföldek a közelben, akkor az alsóbbrendű népek minden irányban kiszorultak volna oda, és a felsőbbrendű fajták magasabb rendű polgárosodott viszonyokat teremthettek volna.

⁶ De ha már így alakult, e korai andita hódítók kétségbeesett kísérletet tettek az önazonosságuk megőrzésére és a faji felolvadás nyomásának megpróbáltatás megpróbáltatás ellenállni. Ennek ellenére az anditák Kr.e. 10.000-re eltűntek, de az egész néptömeg komoly fejlődésen ment át e felszívódás eredményeként.

⁷ ¶ A fajkeveredés mindig előnyös annyiban, hogy kedvez a műveltségbeli változatosságnak és hasznára van a haladó polgárosodott társadalom létrejöttének, de ha a faji állományok között az alsóbbrendű elemek túlsúlya érvényesül, akkor az ilyen eredmények csak rövidéletűek lesznek. Egy többnyelvű műveltség csak akkor maradhat fenn, ha a felsőbbrendű törzsek biztonságos túlsúlyban szaporodnak az alsóbbrendűekhez képest. Az alsóbbrendűek korlátolatlan sokasodása, mely a felsőbbrendűek folyamatosan csökkenő mértékű szaporodásával jár együtt, biztosan a műveltségi polgárosodott társadalom öngyilkosságához vezet.

⁸ Ha az andita hódítók a ténylegesnél háromszor többen lettek volna, vagy ha kiszorították vagy kiirtották volna a kevert narancsszín-zöld-indigó helyi lakosok legkevésbé kívánatos harmadát, akkor India a világ vezető műveltségi polgárosodott társadalmainak egyikévé válhatott volna és kétségkívül többezert vonzott volna a későbbi mezopotámiai népvándorlási hullámokból, melyek Turkesztánra, majd onnan az északi területekre, Európára zúdultak.

3. A DRAVIDA INDIA

¹ India andita hódítóinak és az őshonos fajta keveredésének a dravidáknak nevezett kevert nép lett az eredménye. A korai vagy tisztább vérű dravidák komoly képességgel rendelkeztek a műveltségi haladásra, mely azonban folyamatosan gyengült, ahogy az andita örökségük egyre erősödő ütemben kiveszett belőlük. És ez ítélte pusztulásra a bimbózó indiai polgárosodott társadalmat csaknem tizenkétezer évvel ezelőtt. De még e kevés ádami vér is észrevehető mértékben gyorsította a társadalmi fejlődést. Ez az összetett fajta nyomban létrehozta az akkori világ legokosabb polgárosodott társadalmát.

² Nem sokkal India leigázását követően a dravida anditák elveszítették a faji és műveltségi összeköttetést Mezopotámiával, ám a később megnyíló tengeri útvonalak és kereskedelmi utak helyreállították ezeket a kapcsolatokat; és a legutóbbi tízezer év során India sohasem veszítette el teljesen az összeköttetést nyugaton Mezopotámiával, keleten pedig Kínával, bár a hegyi akadályok sokkal jobban kedveztek a nyugati kapcsolatnak.

³ ¶ Az indiai népek felsőbbrendű műveltsége és vallási hajlamai a dravida-uralom korai szakaszából erednek és részben annak a ténynek köszönhetőek, hogy oly sok szetfi pap lépett India területére, mind a korai andita, mind pedig a későbbi árja beözönlések során. Az egyistenhitnek az

5. A VÖRÖS EMBER ÉS A SÁRGA EMBER

¹ Míg India története az andita hódításnak és az ősbibb evolúciós népek között való későbbi elvegyülésüknek a története, a Kelet-Ázsiáról szóló beszámolóban helyesebb az elsőrendű szangik fajtákkal, különösen a vörös emberrel és a sárga emberrel foglalkozni. E két emberfajta nagymértékben elkerülte a keveredést a leromlott neandervölgyi fajtákkal, mely keveredés egyébként igen komoly mértékben hátráltatta a kék ember fejlődését Európában, tehát ezek az elsőrendű szangik fajták meg tudták őrizni a felsőbbrendű potenciáljukat.

² Bár a neandervölgyiek egész Euráziában elterjedtek, mégis a keleti peremvidék volt a leginkább fertőzött a leromlott állati fajtákkal. Ezeket az emberi szintet el nem érő fajtákat az ötödik eljegesedés szorította dél felé, ugyanaz a jégtakaró, mely oly sokáig akadályozta a szangik fajták bevándorlását Kelet-Ázsiába. És amikor a vörös ember északkelet felé vonult India hegyvidéki területeit megkerülve, Ázsia északkeleti részén nem találkozott ezekkel az emberi szintet el nem érő fajtákkal. A vörös emberfajták törzsi szerveződése bármely más népekéhez képest hamarabb alakult ki, és ők voltak az elsők, akik a szangik fajták közép-ázsiai gócpontjából elvándoroltak. Az alsóbbrendű neandervölgyi fajtákat a később kivándorló sárga törzsek elpusztították vagy elűzték a területéről. De a sárga törzsek megérkezéséig csaknem százezer éven át a vörös ember gyakorolta a legfőbb hatalmat Kelet-Ázsiában.

³ Több mint háromszázezer évvel ezelőtt a sárga emberfajta fő ereje a partvidéket követve dél felől vonult be Kína területére. Az évezredek során egyre beljebb és beljebb hatoltak a szárazföld belseje felé, de majdnem a legutóbbi időig nem vették fel a kapcsolatot a vándorló tibeti testvéreikkel.

⁴ A növekvő túlnépesedési nyomás az észak felé vándorló sárga emberfajtát arra kényszerítette, hogy benyomuljon a vörös ember vadászterületeire. Ez a behatolás, melyhez természetes faji ellentétek társultak, egyre növekvő ellenségeskedéshez vezetett, és ezzel megkezdődött a távol-keleti termékeny területekért folytatott döntő küzdelem.

⁵ A vörös és a sárga fajták között korszakokon át tartó versengés az urantiai történelem egyik hősköteménye. A két felsőbbrendű fajta több mint kétszázezer éven keresztül elkeseredetten és lankadatlanul háborúzott egymással. Az első küzdelmekben általában a vörös ember volt a sikeresebb, a portyázó csapataik sokfelé pusztították a sárga emberfajta településeit. De a sárga ember jó tanítványuk volt a hadviselés tudománya terén, és már korán megmutatta azt a feltűnő képességét is, hogy a honfitársaival békében tud élni; a kínaiak voltak az elsők, akik megtanulták, hogy az egységben az erő. A vörös törzsek tovább folytatták a testvérháborúhoz vezető villongásaikat, és egyre többször szenvedtek vereséget a nyughatatlan kínaiak harcok kezétől, akik folytatták a feltartóztathatatlan menetelésüket észak felé.

⁶ Százezer évvel ezelőtt a vörös emberfajta megtizedelt törzsei úgy küzdöttek, hogy a hátukban ott volt az utolsó eljegesedésből visszahúzódó jégtömeg, és amikor a Nyugat szárazföldi átjárója, mely a Bering-földnyelven át vezetett ténylegesen is járhatóvá vált, e törzsek nem haboztak elhagyni az ázsiai földrész barátságtalan partjait. Nyolcvanötezer év telt el azóta, hogy az utolsó tisztavérű vörös emberek elhagyták Ázsiát, de a hosszú küzdelem rajta hagyta az örökítőanyag-egységi lenyomatát a győztes sárga fajtán. Az északi kínai népek az andonfi szibériaiakkal együtt a vörös fajta komoly hányadát olvasztották magukba és ez nagymértékben a javukra vált.

⁷ Az észak-amerikai indiánok sohasem kerültek kapcsolatba még Ádám és Éva andita leszármazottaival sem, mert Ádám megérkezése előtt mintegy ötvenezer évvel elűzték őket az ázsiai hazájukból. Az andita vándorlások korában a tiszta vörös fajták mezőgazdasági tevékenységet csak kis mértékben folytató, nomadizáló törzsekként, vadászokként lepték el Észak-Amerikát. Ezek az emberfajták és műveltségi csoportok csaknem teljesen elszigetelődtek a világ többi részétől attól fogva, hogy megérkeztek a két Amerikába, egészen a Krisztus utáni első évezred végéig, amikor is az európai fehér fajták felfedezték őket. Addig az időpontig az eszkimók voltak a fehér emberekhez legközelebb álló népek, melyeket a vörös ember északi törzsei valaha is láttak.

⁸ A vörös és a sárga fajta alkotja azokat az egyedüli emberi törzseket, melyek az anditák befolyásától függetlenül is a polgárosodott társadalom elég magas szintjére jutottak el. A legősibb amerikai indián műveltség Onamonalton központja volt Kaliforniában, de ez Kr.e. 35.000-re már régen letűnt. Közép-Amerikában, Mexikóban és Dél-Amerika hegyei között a későbbi és kitartóbb polgárosodott társadalmakat egy, túlnyomórészt vörös fajta alapította, de ez az emberfajta jelentős mértékben tartalmazta a sárga, a narancsszín és a kék fajta keverékét is.

⁹ Ezek a polgárosodott társadalmak a szangik emberfajták evolúciós termékei voltak, függetlenül attól, hogy az andita vér nyomokban elérte Perut is. Az észak-amerikai eszkimókat és néhány polinéziai dél-amerikai anditát leszámítva a nyugati félteke népei nem tartottak fenn kapcsolatot a világ többi részével egészen a Krisztus utáni első évezred végéig. Az urantiai emberfajták fejlesztésére vonatkozó eredeti Melkizedek-tervben azzal számoltak, hogy Ádám tisztavérű leszármazottai közül egymillió fogja nemesíteni a két Amerika vörös népeit.

6. A KÍNAI POLGÁROSODÁS HAJNALA

¹ Valamivel azután, hogy a vörös embert kiszorították Észak-Amerikába, a terjeszkedő kínaiak megtisztították az andonfiaktól Kelet-Ázsia folyóvölgyeit, észak felé Szibériába és nyugat felé Turkesztánba szorítva őket, ahol azok hamar kapcsolatba kerültek az anditák felsőbbrendű műveltségével.

² Burmában és az indokínai félszigeten India és Kína műveltsége keveredett és összevegyült, s ezzel létrehozta e

társégek egymást követő polgárosodott társadalmait. Az eltűnt zöld emberfajta itt a világ más részeihez képest nagyobb arányban maradt fenn.

³ A csendes-világtengeri szigeteket sok különböző emberfajta foglalta el. Általában véve a déli és akkoriban kiterjedtebb szigeteket olyan népek szállták meg, akikben nagy százalékban volt meg a zöld és az indigó vér. Az északi szigeteket az andonfiak és később azok az emberfajták foglalták el, melyekben nagy arányban voltak jelen a sárga és a vörös fajták. A japán nép elődei egészen Kr.e. 12.000-ig nem szorultak ki a földrészről, amikor is az északi kínai törzseknek a tengerpart mentén, déli irányban való erőteljes előnyomulása miatt lakóhelyük elhagyására kényszerültek. A végső kivándorlásuk nem annyira a túlnépeseedésnek, mint inkább ama törzsfőnök kezdeményezésének volt köszönhető, akit egyre inkább isteni személyiségként kezdtek tisztelni.

⁴ India és a Levante népeihez hasonlóan a sárga ember győztes törzsei is felépítették az első központjaikat a tengerpart és a folyók felsőbb szakaszai mentén. A parti településeknek elég rosszul ment a későbbi időkben, mert az erősödő áradások és a folyásukat változtató folyók az alacsonyan fekvő területen épült városokat tarthatatlanná tették.

⁵ Húszezer évvel ezelőtt a kínaiak ősei mintegy tizenkét, a kezdetleges műveltségüknek és tudományuknak helyt adó erős központot építettek ki, különösen a Sárga folyó és a Jangce mentén. Majd pedig e központok elkezdtek megerősödni a Hszincsiang és Tibet felől folyamatosan beáramló, felsőbbrendű, kevert népek révén. A Tibet felől a Jangce völgyébe irányuló vándorlás nem volt olyan erős, mint északon, és a tibeti központok sem voltak olyan fejlettek, mint a Tarim-medencebeliek. De mindkét népmozgás hozott bizonyos mennyiségű andita vért a keleti folyóvölgyi településekbe.

⁶ Az ősi sárga emberfajta felsőbbrendűsége négy fontos tényezőnek volt köszönhető:

⁷ 1. *Örökítőanyag-egységi.* Az európai kék unokatestvéreiktől eltérően a vörös és a sárga fajta nagymértékben elkerülte a lealacsonyodott emberi törzsekkel való keveredést. Az észak-kínaiak, akiket már kisebb mértékben erősítettek a felsőbbrendű vörös és andoni fajták, rövidesen megtapasztalták a jelentős mértékben beözönlő andita vér jótékony hatását. A dél-kínaiaknak e tekintetben nem ment olyan jól, és sokat szenvedtek a befogadott zöld emberfajtatól, míg később tovább gyengültek azáltal, hogy a dravida-andita beözönlés miatt Indiából tömegesen kiszoruló alsóbbrendű népek hordái beszűrődtek közéjük. És a mai Kínában éles különbség van az északi és a déli emberfajták között.

⁸ ¶ 2. *Társadalmi.* A sárga fajta hamar megtanulta értékelni a saját fajtái közötti békét. A belső békeségük nagymértékben hozzájárult a népességnövekedéshez, biztosítva ezzel a többmillió polgárosodott társadalmuk elterjedését. Kr.e. 25.000 és 5000 között a legnagyobb urantiai polgárosodott tömegtársadalom Közép- és Észak-Kí-

nában létezett. A sárga ember volt az első, aki faji összetartást valósított meg — az első, aki magas fokú műveltségi, társadalmi és politikai polgárosultságot ért el.

⁹ A Kr.e. 15.000-ben élt kínaiak bőszy fegyverkezők voltak; a múlt előtt való túlzott tisztelgessel nem gyöngítették magukat, és mivel a létszámuk nem érte el a tizenkétmilliót, egy nyelven beszélő, egységes nemzetet alkottak. E korban valódi nemzetet építettek, sokkal egységesebbet és egyneműbbet annál, mint amilyenek a történelmi időkben általuk létrehozott politikai szövetségek voltak.

¹⁰ ¶ 3. *Szellemi.* Az andita vándorlások korszakában a kínaiak a föld leginkább szellemi rangú népei közé tartoztak. A Szinglangton által hirdetett Egy Igazság imádatához való hosszas ragaszkodásuk a legtöbb más emberfajta fölé emelte őket. A haladó és fejlett vallás jelentette hajtóerő gyakran döntő tényező a műveltségi fejlődésben; India hanyatlásával Kína tört előre az igazságot a legfelsőbb Istenség alakjában őrző vallás erősítő hatására.

¹¹ Az igazság tisztelete vezetett a természeti törvényeknek és az emberiség potenciáljainak kutatásához és bátor feltárásához. A kínaiak már hatezer évvel ezelőtt is az igazság gondos tanulmányozói és elszánt keresői voltak.

¹² ¶ 4. *Földrajzi.* Kínát nyugatról a hegyek, keletről pedig a Csendes-világtenger védi. Csak az észak felől induló támadás előtt állt nyitva az út, és a vörös ember korától az anditák kései leszármazottainak megérkezéséig az északi területeket egyetlen támadó emberfajta sem foglalta el.

¹³ És ha nem lettek volna ott a hegyek és a szellemi műveltségük nem indult volna hanyatlásnak, a sárga fajta kétségkívül magához vonzotta volna a turkesztáni andita vándorlások nagyobb részét és kétségtelenül gyorsan megszerzte volna a világ feletti uralmat.

7. AZ ANDITÁK ELÉRIK KÍNÁT

¹ Mintegy tizenötezer évvel ezelőtt az anditák jelentős számban keltek át a Ti Tao hegyszoroson és települtek le a Sárga folyó felső szakaszának völgyében a Kanszu területen lévő települések között. Majd keleti irányban behatoltak Honanba, ahol a legfejlettebb települések helyezkedtek el. Ez a nyugat felőli beszivárgás nagyjából felerészben andonfi és fele részben andita volt.

² A Sárga folyó mentén lévő északi műveltségi központok mindig is haladóbbak voltak, mint a Jangce mentén létesített déli települések. Néhány évezrednyi időn belül, azt követően, hogy e felsőbbrendű halandók akármilyen kis számban is érkeztek, a Sárga folyó menti települések megelőzték a jangcei falvakat és minden korábnál előnyösebb helyzetbe kerültek a déli testvéreikhez képest.

³ ¶ Nem az anditák nagy száma, és nem is a felsőbbrendű műveltségük, hanem a velük való összeolvadás volt az, ami egy sokszínűbb fajtát hozott létre. Az észak-kínaiak elég andita vért kaptak ahhoz, hogy az enyhe készte-tést jelentsen az amúgy is tehetséges elméjük számára, de nem eleget ahhoz, hogy lánggra lobbanjon bennük az északi fehér fajtákra olyannyira jellemző nyughatatlan, felfedező

kíváncsiság. Az andita örökségből származó, eme korlátozott mértékű vérátömlesztés kevésbé zavarta meg a szangik fajta természetes nyugodtságát.

⁴ ¶ A későbbi andita népvándorlási hullámok magukkal hozták a mezopotámiai műveltségi vívmányok bizonyos elemeit; ez különösen igaz a nyugatról érkezett utolsó andita hullámokra. E népek nagymértékű fejlődést hoztak az észak-kínai népek gazdasági és oktatási gyakorlatában; és bár a sárga emberfajta vallási műveltségére gyakorolt hatásuk rövidéletű volt, a későbbi leszármazottaik nagymértékben hozzájárultak a későbbi szellemi eszméléshez. De az Éden és Dalamatia szépségéről szóló andita hagyományok azért hatással voltak a kínai hagyományokra; a korai kínai mondák „az istenek földjét” nyugatra tették.

⁵ A kínai emberek egészen Kr.e. 10.000-ig nem fogtak hozzá városépítéshez és ipartelepítéshez, amikor is végül a turkesztáni éghajlati változások és a kései andita bevándorlók megérkeztek. Ez az új vérátömlesztés nem is annyira a sárga ember polgárosodott társadalmának gazdagításához járult hozzá, hanem inkább a felsőbbrendű kínai fajták rejtett képességeinek további és gyors fejlődését ösztönözte. Honantól Senhsziig a fejlett polgárosodott társadalomban rejlő lehetőségek elkezdtek kibontakozni. A fémművesség és minden ipari tevékenység ekkoriban jelent meg.

⁶ A némely korai kínai időszámítási, csillagászati és kormányzási-igazgatási módszerek és azok mezopotámiai megfelelői közötti hasonlóságok e két, egymástól távol elhelyezkedő központ közötti kereskedelmi kapcsolatoknak voltak köszönhetőek. A kínai kereskedők már a sumérok korában is járták a Turkesztán és Mezopotámia közötti szárazföldi útvonalakat. Ez azonban nem egyoldalú csere volt — az Eufrátesz-völgynek is sok haszna származott ebből, hasonlóképpen a gangeszi síkságon élőknek is. De a Krisztus előtti harmadik évezredbeli éghajlati változások és a vándorló népek betörései nagymértékben csökkentették a közép-ázsiai szállítási útvonalak igénybevételével folyó kereskedelem kiterjedtségét.

8. A KÉSEI KÍNAI POLGÁROSODÁS

¹ Noha a vörös ember szenvedett a túl sok háborúskodástól, egyáltalán nem helytelen dolog azt állítani, hogy a kínai államiság kifejlődését az Ázsia meghódításában mutatott alaposságuk hátráltatta. A faji összetartás komoly potenciáljával rendelkeztek, de az nem megfelelően fejlődött, mert az esetükben hiányzott a külső támadás mindig jelenlévő veszélyéből eredő folytonos hajtóerő.

² Kelet-Ázsia meghódításának befejezésével az ősi katonai állam fokozatosan szétesett — a megívott háborúkat elfelejtették. A vörös emberfajtaival folytatott, hősköltevénybe illő küzdelemből csak a nyilas népekkel való ősi küzdelem ködös hagyománya maradt meg. A kínaiak hamar a mezőgazdasági tevékenységre kezdtek összpontosítani, mely hozzájárult a békés hajlamaik erősödéséhez, míg a népesség a mezőgazdasághoz eszményi termőföld-ember arány alatt maradván tovább erősítette az ország amúgy is növekvően békés jellegét.

³ A múltban elért eredmények tudatosítása (a jelenben valamelyest kisebb jelentőséggel), a döntően mezőgazdasággal foglalkozó nép hagyományörzése és a jól fejlett családi élet együttesen felért az ősi idők tiszteletével, mely abban csúcspontot ért el, hogy a letűnt korok embereit úgy tisztelték, hogy az már az istenimádattal volt határos. Ehhez nagyon hasonló magatartás érvényesült az európai fehér emberfajta körében a görög-római polgárosodott társadalom széthullását követő mindegy ötszáz éven át.

⁴ A Szinglangton által tanított „Egy Igazság” hite és tisztelete sohasem halt ki teljesen; de az idő múlásával az új és magasabb rendű igazság keresését háttérbe szorította az a növekvő hajlam, hogy azt tiszteljék, ami már előzőleg létezett. A sárga emberfajta kivételes tehetsége lassan az ismeretlen keresésétől az ismert dolgok megőrzése felé fordult. És ez az oka annak, hogy az egykor a világ leggyorsabban fejlődő polgárosodott társadalma veszteglő szakaszba lépett.

⁵ ¶ Kr.e. 4000 és 500 között a sárga emberfajta politikai újraegyesülése kiteljesedett, de a Jangce és a Sárga folyó menti központok műveltségi egyesülése már korábban lezajlott. A későbbi törzsi csoportok politikai újraegyesülése nem ment összetűzések nélkül, azonban a háború társadalmi támogatottsága alacsony maradt; az ősök imádása, az egyre többféle nyelvjárás és a katonáskodás iránti igény hiánya sok évezreden át végletesen békés néppé tette a kínaiakat.

⁶ Annak ellenére, hogy nem tudta beváltani a fejlett államiság korai kialakításával kapcsolatos ígéreteket, a sárga fajta fokozatosan haladt a polgárosultság tudományának elsajátításában, különösen a mezőgazdaság és a kertgazdálkodás terén. A gazdálkodók előtt álló öntözési problémák megoldása a Senhszi és a Honan területen megkövetelte az együttműködést. Ezek az öntözési és talajvédelmi nehézségek nem kis mértékben járultak hozzá a gazdálkodó csoportok közötti béke későbbi kialakítása terén a kölcsönös egymásrautaltság kialakulásához.

⁷ Az írásbeliség fejlődése a tanodák felállításával együtt rövidesen a korábbi felülmúló mértékben járult hozzá a tudás terjesztéséhez. De a képirás-rendszer nehézkes volta a nyomtatás korai megjelenése ellenére korlátozta a tanult osztályok létszámának gyarapodását. És mindezek túl a társadalmi szabályozást és a vallásbölcseleti hitelve-sítést rohamos léptekkel folytatták. Az ősök tiszteletének vallásfejlődését tovább bonyolította a természetimádással együtt járó babonaáradat, de az Istenről alkotott valódi felfogás régi nyomait megőrizték a Shang-ti birodalom istenimádatában.

⁸ Az ősök tiszteletének nagy gyengesége, hogy az a visszatekintő bölcseletet támogatja. Bármily okos dolognak is tűnik a múltból bölcsességet meríteni, dőreség a múltat az igazság egyedüli forrásának tekinteni. Az igazság viszonylagos és növekvő dolog; az igazság mindig a jelenben él, és minden egyes emberi nemzedékben — sőt minden egyes emberi életben — új kifejeződésre talál.

⁹ Az elődök tiszteletében rejlő nagy erő értéke az, hogy az ilyen beállítottság segíti a család szerepének megerősödését. A kínai műveltség bámulatossága és állandósága annak a következménye, hogy a család ilyen kiemelkedő szerepet kapott, mert a polgárosodott társadalom közvetlenül függ a család hatékony működésétől; és Kínában a család olyan társadalmi fontosságra, sőt vallási jelentőségre tett szert, melyhez hasonlót csak kevés más nép mondhat a magáénak.

¹⁰ Az ősök imadásának erősödése által kicsikart gyermeki rajongás és a családi hűség biztosította a kiemelkedő családi kapcsolatok és a tartós családi csoportok kiépülését, melyek mindegyike megkönnyítette az alábbi tényezők érvényesülését a polgárosodott viszonyok tartóssá tétele terén:

¹¹ 1. A vagyon és a javak megőrzése.

¹² 2. Az egynél több nemzedék tapasztalatainak összegyűjtése.

¹³ 3. A gyermekek hatékony oktatása a múltból örökölt mesterségekre és tudományokra.

¹⁴ 4. Erős kötelességérzet kialakulása, az erkölcsiség erősödése és az erkölcsstani érzékenység magasabb szintre jutása.

¹⁵ ¶ A kínai polgárosodás kialakulásának időszaka, mely az anditák bejövetelével kezdődött el, a Krisztus előtti hatodik század nagy erkölcsstani, erkölcsi és félig vallási eszmélésével folytatódik. És a kínai hagyomány megőrzi az evolúciós múlt ködös emlékét; az anyajogú családból az

apajogú családba való átmenetről, a mezőgazdaság meghonosításáról, az építészet kialakulásáról, az iparosodás kezdeteiről — mindezekről sorban beszámoltunk. És e történet minden más, hasonló beszámolónál nagyobb pontossággal mutatja be egy felsőbbrendű népnek a durva emberi viszonyok szintjeiről való nagyszerű kiemelkedését. Ez idő alatt a kezdetleges mezőgazdasági társadalomból eljutottak egy magasabb társadalmi szervezetségi szintre, melyhez városok, ipar, fémművesség, kereskedelmi kapcsolatok, kormányzat, írás, mennyiségstan, művészet, tudomány és nyomtatás tartozik.

¹⁶ És a sárga emberfajta ősi polgárosodott társadalma így maradt fenn századokon át. Csaknem negyvenezer évvel ezelőtt történt, hogy az első nagy előrelépések végbementek a kínai műveltségben, és bár számos visszalépésre is sor került, Han fiainak polgárosodott társadalma került a legközelebb ahhoz, hogy a huszadik századig tartó folyamatos fejlődés tiszta képét mutassa. A fehér emberfajta gépi és vallási fejlődése magas szintű, de a családi hűség, a csoportterkölcstan vagy a személyes erkölcsiség terén sohasem volt összemérhető a kínaiakéval.

¹⁷ Ez az ősi műveltség nagyban hozzájárult az emberiség boldogulásához; emberi lények milliói éltek és haltak úgy, hogy élvezték annak vívmányait. E nagy polgárosodott társadalom a múlt babérjain nyugodott évszázadokon át, de már kezd újból eszmélni s kezdi újra meglátni a halandói létezés érzékfeletti céljait, újból nekifog a soha véget nem érő fejlődés iránti szüntelen küzdelemnek.

¹⁸ [Közreadta egy nebadoni Főangyal.]